

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΘ'

ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1941

ΑΡΙΘ. 20

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 585

(Εδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 350 τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1941 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Τεύχος Α')

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 2170/1940 περὶ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου (1) ἀντικαθίσταται οὕτω:

Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ἐν τῇ Προεδρείᾳ τῆν Ἱεράς Συνόδου καὶ τῇ ἀσκήσει πασῶν τῶν συναφῶν πρὸς ταύτην ἀρμοδιοτήτων ὁ ἔχων τὰ πρεσβετα τῆς Χειροτονίας συνοδικῶς σύνεδρος, ἀπόντος δὲ ἢ κωλυομένου καὶ τούτου, ὁ μετ' αὐτὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ.

Ἄρθρον 2

Εἰς τὸ ἄρθρον 13 προστίθεται ἐδάφιον 4 ἔχον οὕτω: Ἐν τούτοις ἡ Ἱερά Σύνοδος δι' ἀποφάσεως αὐτῆς δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, δύναται, πρὸς εὐχερεστέραν πνευματικὴν διαποίμανσιν, νὰ ὑπαγάγῃ τμήματα χηρευοσῶν Μητροπόλεων, ὑπὸ ἑτέραν Μητροπολιτικὴν περιφέρειαν, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀνήκουσι καὶ διοικητικῶς εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 16 καταργεῖται, (2) ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5438 ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1457)1938 Α.Ν.

(1) Διὰ τοῦ ἀντικαθισταμένου ἐδαφίου καθιεροῦτο, ὅτι οἱ Ἀναπληρωταὶ α' καὶ β' τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐν τῇ προεδρείᾳ τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ τῇ ἀσκήσει πασῶν τῶν συναφῶν πρὸς ταύτην ἀρμοδιοτήτων ὠρίζοντο ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου «ἐγγράφως ἢ προφορικῶς δι' ἀνακοινώσεως ἐπὶ Συνόδου κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης συνοδικῆς περιόδου». Διὰ τῆς νέας διατάξεως ἀποκαθίσταται πλήρης ἡ ἰσχύς τῶν πρεσβείων τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐν τῇ σειρά ἀναπληρώσεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου καθ' ἑλθὼν τὴν ἑκτασὶν τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ.

(2) Τὸ καταργούμενον ἄρθρον ἀφεώρα εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκλογῆς, ἣτις ἐνεργεῖται πρὸς πληρωσὶν τοῦ χηρεύοντος θρόνου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5438 καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 1457) 1938 Ἀ.Ν. Νόμος, οἵτινες ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ, καθιερω-

Ἄρθρον 4. (3)

Ἐκ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἁρθρου 18 καταργοῦνται τὰ μετὰ τὴν φράσιν «τρεις ὑποψηφίους» καὶ προστίθενται τὰ ἐξῆς:

Ἡ Ἱερά Σύνοδος κατερχομένη εἰς τὸν Ι. Ναὸν αὐτῆς, μετὰ τὴν κατὰ τὰς κεκανονισμένας τυπικὰς διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας, προσευχὴν, ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἓνα ἐκ τῶν τριῶν προκριθέντων ἐκλογίμων. Ὡς ἐκλεγείς θεωρεῖται ὁ λαβὼν τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν. Παραιτέρω ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Κωδικοποιηθέντος Νόμου 5438.

Εἰς πάσαν περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἔτελικῶς ἐκλεγείς ἀναδεικνύεται διὰ κλήρου.

Μέχρι τοῦ καταρτισμοῦ νέου καταλόγου ἐκλογίμων ἰσχύουσι πάντες οἱ μέχρι τοῦδε καταρτισθέντες ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ τῆς Ἱεραρχίας κατάλογοι ἐκλογίμων.

Ἄρθρον 5

Τὰ ἐδάφια 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἁρθρου 31 (1) καταργοῦνται.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἀριθμὸς 50 τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἁρθρου 34 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «τόσας ὅσας ἀντιπροσωπεύει τὸ ἡμισυ τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου, (2) ἐφ' οὗ ἐκδίδεται ἡ ἄδεια τοῦ γάμου ἢ τὸ διαζύγιον».

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ ἄρθρον 65 προστίθεται 3ον ἐδάφιον ἔχον οὕτω: Ἡ ἐπιχορήγησις τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. εἰς τὸ Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὀρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1941 εἰς δραχμὰς 150.000.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον αὐτοῦ ἔχον οὕτω:

Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 354 Ν. Δ. ἔχουν ἐφ-

νοῦν τὴν ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ καθορίζουν ἐν λεπτομερείᾳ τὴν σχετικὴν διαδικασίαν.

(3) Διὰ τοῦ ἁρθρου τούτου ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀρχιερέων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐνεργῆται ἐφεξῆς, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀναμείξεως τῆς Πολιτείας, ὑπὸ μόνῃς τῆς Ἐκκλησίας συμφωνίας πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας.

(4) Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἀφεώρων εἰς τὰς κυρώσεις καὶ τὴν ἐκπτώσιν Μητροπολιτῶν, ἀπουσιάζοντων ἀνευ ἄδειας πέραν τοῦ μηνὸς ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν. Ἡ κατάργησις αὐτῆ ἔχει ἱστορικὸν λόγον, δοθέντος, ὅτι ἡ αἰτία τῆς θεοπίστεως τῶν καταργουμένων διατάξεων συνδέεται πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς 5 Νοεμβρίου 1938.

(5) Ἦτοι τὰ δικαιώματα ὀρίζονται εἰς δραχμὰς 125.

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΑΤΗΡ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ Κ. ΜΙΧΑΗΛ

Λίαν προθύμως ἀπαντῶ διὰ τῆς «Ἐκκλησίας» εἰς τὸν ἄγνωστόν μοι δικηγόρον κ. Παναγόπουλον, ὅστις δι' ἐπιστολῆς του εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας» ἐρωτᾷ, τί πρέπει νὰ «πρεσβεύη ὡς Ὁρθόδοξος περὶ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ἢ μὴ χαρακτηρῆς τῆς ἀποφάνσεως τοῦ πνευματικοῦ πρὸς τὸν ἔξομολογούμενον». — Ἄλλ' ὑπάρχει ἄρῳ γε ζήτημα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο; Ὁ θεὸς ἤθελον εἰς τὴν νομίαν μου καὶ ἐγὼ νὰ ἐρωτήσω τὸν ἄγνωστόν μοι νομικόν. Διότι τὸ γεγονός καὶ μόνον, ὅτι ὁ χριστιανὸς πηγαίνει εἰς τὸν Πνευματικόν—καὶ πηγαίνει φυσικὰ νὰ ἔξομολογηθῇ, νὰ ῥίψη ἀπὸ τὴν ψυχὴν του τὸ βάρος, πού τὴν πιέζει, νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν κατάθλιψιν τῆς ἁμαρτίας—αὐτὸ καὶ μόνον ἀποδεικνύει, ὅτι εἶναι πρόθυμος καὶ ἔτοιμος νὰ δε-

αρμογῆν καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν παντὸς βαθμοῦ. (ἰ)

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 334)1941 (ἰ) προστίθεται δευτέρον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνατρέχει καὶ εἰς τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀναλόγους περιπτώσεις.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου β' προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

Εἰς ἐκτάκτους ἀνάγκας, κρινομένας ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἕκαστος Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ τύχῃ δανείου μέχρι ποσῶν μὴ δυναμένων νὰ ὑπερβῇ τὰς κ. ποδοχὰς δύο μηνῶν, καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Ὁργανισμοῦ καὶ ἀποδιδόμενου αὐτῷ διὰ μηνιαίων κρατήσεων, καθοριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου καὶ εἰς χρόνον μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὴν τριετίαν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Ὀκτωβρίου 1941.

Γε' Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΕΡΑΤΟΣ, ΙΑΣ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 22 Ὀκτωβρίου 1941

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΝΤ. ΛΙΒΕΡΑΤΟΣ

(6) Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης διευκρινίζεται, ὅτι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ λειτουργοὶ παντὸς βαθμοῦ δικαιούνται τοῦ ἐπιδόματος ἀκριθείας τῆς ζωῆς, τοῦ χορηγηθέντος εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

(7) Τὸ συμπληρούμενον ἐδάφιον (ἄρθρον) ἔχει οὕτω: «Μητροπολίται ἀποστελλόμενοι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ ἑξαρχικῇ ἢ ἄλλῃ ὑπηρεσιακῇ ἀποστολῇ ἢ καλούμενοι ἐκτάκτως ὡς μέλη Συνόδου, δικαιούνται ἡμερησίως ἀποζημιώσεως ἰσῆς πρὸς τὸ ἐν τριακστὸν (1)30) τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν. ὡς καὶ ἐξαιρετικῶν ἐξόδων ἐπιζομένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ καταβαλλομένων ἐκ τοῦ Ο.Α.Ε.Π.»

χθῆ τὴν ὁποιαδήποτε ἀπόφασιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς αὐτήν. Φυσικὰ εἶναι δυνατὸν ὁ ἔξομολογούμενος, ἂν δὲν ἔχη βαθεῖαν τὴν συναίσθησιν τῆς κλήσεώς του ὡς χριστιανοῦ, νὰ νομίση, ὅτι ὑπῆρξεν αὐστηρὰ ἡ κρίσις τοῦ Πνευματικοῦ καὶ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν κανόνα, πού τυχὸν θὰ τοῦ ἐπέβαλλε. Εἴτε ὁμοῦ θελήσῃ, εἴτε δὲν θελήσῃ ὁ ἔξομολογούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ πνευματικοῦ του, ἡ ἀπόφασιν αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἡ ἀπειθεία εἰς αὐτὴν ἀποτελεῖ γέαν ἁμαρτίαν.

Τοῦτο ὁμοῦ δὲν σημαίνει, ὅτι ὁ πνευματικὸς, ἀποφαινόμενος περὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ κάμνει δικαστικὴν πράξιν καὶ ὅτι, συνεπῶς, ἐκείνην τὴν στιγμήν, πρὸς τῆ πνευματικῇ πατρότητί του, ἐκτελεῖ καὶ δικαστικὰ καθήκοντα ἀκριβῶς ὅπως καὶ ὁ πατήρ, ἀποφαινόμενος διὰ τὰς πράξεις τοῦ υἱοῦ του καὶ δίδων εἰς αὐτὸν ὁδηγίαν διὰ τὴν περαιτέρω πορείαν του εἰς τὴν ζωὴν, δὲν κάμνει δικαστικὴν πράξιν, οὔτε ἐκτελεῖ δικαστικὰ καθήκοντα. Τοῦ πατρὸς αἱ συμβουλαὶ καὶ ὁδηγίαι εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν υἱόν, ὁ ὁποῖος, ὁμοῦ—ἀκριβῶς ὅπως ὁ ἔξομολογούμενος Χριστιανὸς—εἶνε ἐλεύθερος εἴτε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς αὐτάς—ὅπως συνεμορφώθη πρὸς τὰς συμβουλάς τοῦ πατρὸς του ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τῆς γνωστῆς παραβολῆς—εἴτε καὶ νὰ μὴ συμμορφωθῇ—ὅπως ὁ νεώτερος υἱός, ὁ ἄσωτος, τῆς αὐτῆς παραβολῆς. Ἡ ἔννοια τοῦ δικαστοῦ καὶ τῆς δικαστικῆς ἀποφάνσεως ἢ ἀποφάσεως ἐμπερικλείει τὴν ἰδέαν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξαναγκασμοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως. Ὁ δὲ ἐξαναγκασμός, ὅπως ξένος πρὸς τὴν ἀνόθευτον χριστιανικὴν διδασκαλίαν, πάντοτε κατεδικάσθη καὶ ἐξεβλήθη ὡς ἀπόβλητος ἐκ τοῦ περιβάλλοντος τῆς Ὁρθόδοξίας. Ἄλλως τε καὶ τοῦτο δὲν πρέπει οὐδ' ἐπὶ στιγμήν νὰ λησμονῶμεν, ὅτι ὁ ἀποφαινόμενος δὲν εἶναι παντάπασιν ὁ πνευματικὸς, ἀλλ' Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐξ ὀνόματος τοῦ Ὁποίου λύει ἢ δεσμεύει ὁ Πνευματικὸς.—«Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος διὰ τῆς ἐμῆς ἀναξιοτήτος ἔχει σε λευμένον καὶ συγκεχωρημένον».—Ὁ δὲ Θεὸς θέλει μὲν πάντας σωθῆναι, τὴν ἀπολύτως ὁμοῦ ὑποχρεωτικὴν διὰ πάντας ψυχικὴν μᾶς σωτηρίαν δὲν μᾶς τὴν ἐπιβάλλει μὲ μέσα ἐξαναγκαστικά, ἀλλὰ μᾶς ἀφήνει ἐλεύθερους εἴτε νὰ τὴν δεχθῶμεν, εἴτε νὰ τὴν ἀπορρίψωμεν.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μᾶς ἡ βαδίζουσα εἰς ὅλα γενικῶς τὰ δογματικὰ καὶ ἠθικὰ ζητήματα τὴν μέσσην, τὴν βασιλικὴν ὁδόν, ἣν ἤνοιξε καὶ ἐπορεύθη Πρῶτος ὁ Σωτὴρ μᾶς, ἀνέκαθεν τὸν Πνευματικὸν ὡς πατέρα καὶ μόνον ὡς πατέρα τὸν ἠγνόησαν ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι, ἐνῶ τὸν θέλουν ἱατροῦν, διδάσκαλον, δικαστήν, ἀφήνουν εἰς τὴν σκιάν καὶ τὴν ἀφάνειαν τὴν χριστιανικωτάτην τῆς πατρότητος ἰδιότητα. Λιὰ τοῦτο δὲ καὶ πάντοτε οἱ σοφοί, πλὴν ταυτοχρόνως καὶ πιστοὶ καὶ εὐσεβεῖς, Ὁρθόδοξοι ἐπιστήμονες πνευματικῶν πατέρων θέλουν καὶ ὡς τοιαῦτον μόνον περιγράφουσι καὶ ἐξετάζουσι τὸν Ἐξομολόγον.

Ὁ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΜΙΧΑΗΛ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Μία μορφή τῆς ἠθικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη ἐπ' ἐσχάτων καὶ ἐπιτείνεται παραλλήλως πρὸς τὴν προϋούσαν ὕλικὴν κρίσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὴν σημερινὴν περίοδον τῶν μεγάλων στερησεων αὐτοῦ, εἶναι καὶ ἡ παρατηρουμένη ἀπὸ τινος χαλάρωσις τῆς ἀρετῆς πολλῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο, τὸ ὁποῖον εὐχερῶς πᾶς τις βλέπει καὶ ἀντιλαμβάνεται γύρω του καὶ εἰς τὸν κύκλον τῶν γνωρισμῶν του, ἔχει μεγάλην σημασίαν καὶ διὰ τὸ παρὸν ἀλλὰ κυρίως διὰ τὸ μέλλον τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον ἀπὸ τὴν στήλην αὐτήν.

Κύριον γνώρισμα τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας ἀπὸ τῶν παλαιωτάτων χρόνων μέχρι τῶν τελευταίων καιρῶν ὑπῆρξεν ἡ αὐστηρὰ συνοχὴ καὶ ἡ ἀνεπίληπτος ἀρετὴ. Ὅλοι αἱ ἀγαθαὶ ιδιότητες τῆς Φυλῆς, αἱ ὁποῖαι ἐξῆστράψαν εἰς τὰς μεγάλας δημιουργίας αὐτῆς, προὔπηρξαν ἐν σπέρματι καὶ ἐξεκολάφθησαν ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν γλυκεῖαν θαλασσορῆν τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας. Τὸν δὲ πυρσὸν αὐτὸν τῆς ἠθικῆς ἐκράτησαν πάντοτε ὑπερήφανοι αἱ ἑλληνίδες μητέρες καὶ αἱ ἑλληνίδες παρθέναι, ἀνταποκριθεῖσαι πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ Θεοῦ Παύλου: «*γυναῖκες ἐν κατωστολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ὅτι ἡ σπαταλώσα ζῶσα τέθνηκεν.*»

Κατὰ τοὺς τελευταίους ὅμως καιροὺς τῶν ὕλικῶν τάλαιπωριῶν καὶ θλίψεων, αἱ ἀνάγκαι τῆς ζωῆς προσέλαβον ὀξεῖαν μορφήν καὶ μάλιστα τοιαύτην, ὥστε τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως νὰ θέτῃ εἰς σκληρὰν δοκιμασίαν τὴν ἐκ παραδόσεως ἐνάρτεον προδιάθεσιν τῶν ἀτόμων, ἰδίᾳ τῶν γυναικῶν. Συνέβη δέ, ὅτι, εἰς πολλὰς περιπτώσεις, ἡ ἀρετὴ ὑπεχώρησεν εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ ἡ ἠθικὴ ὑπετάγη εἰς τὸ ἐνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Ὅταν ὁ πατήρ, ὁ σύζυγος, ὁ ἀδελφός, νυχθημερὸν ἐργαζόμενοι καὶ κοπιῶντες, δὲν κατορθώνουν νὰ καλύπτουν, ἔστω καὶ στοιχειωδῶς, τὰς βιοτικὰς ἀνάγκας, ἡ ἠθικὴ συνείδησις, δυστυχῶς, συνθηκολογεῖ ἀβυσανίστως πρὸς τὴν εὐκόλον ζῶην καὶ κάμπτεται ἐνώπιον τῆς σκληρότητος τῶν περιστάσεων.

Βεβαίως αἱ ἀνάγκαι τῆς ζωῆς εἶναι ὄντως καταθλιπτικαὶ σήμερον καὶ δὲν εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες τὰς ἀντιμετωπίζουν χωρὶς τραχεῖς κόπους καὶ χωρὶς βαρείας θυσίας. Δὲν ἀποκλείεται μάλιστα οἱ βιοτικοὶ ὄροι νὰ ἐπιδεινωθοῦν προσκαίρως καὶ ν' ἀπαιτηθῇ ὀλόκληρος ἡ ἠθικὴ ἀντοχὴ τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ὑπερνίκησιν αἰτῶν. Τοῦτο ὅμως ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει καὶ κατ' οὐδένα λόγον δικαιολογεῖ τὴν διαγωγὴν τῶν προσώπων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα, ἐξ αἰτίας ὅλων παροδικῶν δυσχερειῶν, ἐξαγοράζουν, ἐναντι τὸσον μεγάλου τιμήματος, τὰ πρόσκαιρα μέσα τῆς ζωῆς. Λησμονοῦν δέ, ὅτι ἡ ἀρετὴ γεννᾶται συγ-

χρόνως μετὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀλλ', ὅταν ἀποβληθῇ, δὲν ἐπανακτᾶται πλέον ἀκεραίως, ὅσονδῆποτε καὶ ἀνθρηγήσῃ τις, ὅσονδῆποτε εἰλικρινῆ καὶ ἀναισθηθῆ μεταμέλειαν.

Ἐναντι τῆς τοιαύτης ἠθικῆς ἐκλύσεως, ἡ συνείδησις ὀλοκλήρου τῆς υγιоῦς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐξεγείρεται καὶ διαμαρτύρεται ἐντόνως. Δὲν ὑπάρχει μάλιστα οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι καὶ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων οἰκειῶν ἡ συνείδησις ἐξεγείρεται ἐπίσης. Διότι, εἰς τὸ βάθος, ἡ συνείδησις καὶ αὐτῶν εἶναι χρηστὴ καὶ δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ βλέπουν μὲ δυσφορίαν τὴν διαγωγὴν τῶν παραπλανωμένων ἀλλὰ πάντοτε προσφιλῶν δι' αὐτοὺς ὑπάρξεων. Διὰ τοῦτο δὲ ἀκριβῶς δικαιολογεῖται καὶ ἡ βεβαιότης, ὅτι διάθεσμος εὐχὴ καὶ αὐτῶν εἶναι νὰ τὰς ἐπανίδουν ἐπανερχομένας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, ὅσονδῆποτε τραχεῖα καὶ δύσβατος καὶ ἀνεῖναι ἡ ὁδὸς αὕτη σήμερον.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, μεριμνῶσα καὶ ἐνδιαφερομένη ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν πνευματικῶν της τέκνων ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν ὑγείαν τοῦ ὅλου εὐσεβοῦς ἑλληνικοῦ λαοῦ, προσκαλεῖ τοὺς πάντας εἰς τὸ ἔργον τῆς συνεισέσεως τῶν παραπλανηθέντων προβάτων. Εἶναι τοῦτο καθήκον πάντων τῶν ὑγιῶν μελῶν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Καὶ δὴ: *καθῆκον χριστιανικόν*, νὰ ἐπαναφέρωμεν τὰ ἀπολωλότα πρόβατα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, ἡ ὁποία μόνη *«ἀρῆσκει τῷ Κυρίῳ»* *καθῆκον κοινωνικόν*, νὰ ἐξυγιάνωμεν τὸν κοινωνικὸν ὄργανισμὸν διὰ τῆς θεραπείας τῶν ἠθικῶς νοσοῦντων μελῶν αὐτοῦ *καθῆκον ἐθνικόν*, νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν ψυχικὴν ὑγείαν τῶν κλάδων τοῦ ἐθνικοῦ δένδρου καὶ νὰ μὴ τὸ ἀφίσωμεν νὰ μαρανθῇ ἀπὸ τὴν σαρπίαν τῆς ἠθικῆς ἐκλύσεως.

Ἡ προσπάθεια εἶναι δύσκολος, ἐφ' ὅσον τὸ παθογόνον αἷτιον—αἱ ὕλικαι στερησεις—θὰ εὐρίσκειται ἐν πλήρει δράσει. Ἐν τούτοις, ἡ θεραπεία δὲν εἶναι ἀδύνατος. Ἡδη, διὰ τὴν ὕλικὴν ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ λαμβάνεται σειρά εὐεργετικῶν μέτρων καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἡ Ἐκκλησία θὰ τεθῇ εἰς ἐνεργὸν κίνησιν ὑπὲρ τοῦ χειμαζομένου ποιμνίου Τῆς. Ὑπολείπεται νὰ κινηθῇ καὶ ὁ πνευματικὸς παράγων: ἡ νοουθεσία, ἡ κατήχησις, ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀλληλεγγύης τοῦ ἐκκλησιασματος. Ἄς ἐργασθῶμεν πάντες πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν μὲ πνεῦμα χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ φιλαδέλφου συμπαθείας. Ἄς πλησιάσωμεν τὰ ἀπολωλότα πρόβατα, ἄς τὰ νοουθετήσωμεν, ἄς τὰ παρηγορήσωμεν, ἄς ἐνισχύσωμεν τὴν κλονισθεῖσαν πίστιν καὶ ἀρετὴν των. Θὰ ἀνανήψουν ἐκ τῆς πλάνης των καὶ θὰ ἐπανεέλθουν, ἐν μετανοίᾳ, εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ, «*οὐτινος ναὸς ἔσμεν καὶ τὸ πνεῦμα Αὐτοῦ οἰκεῖ ἐν ἡμῖν*» εἴ τις δὲ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός».

«ΕΚΚΛ.»

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ
(Λουκ. 8,26--39)

α) Καταπλεύσας ὁ Κύριος εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν συνήντησεν ἄνθρωπον, «ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν». Τραγικὴ ἦτο ἡ θέσις τοῦ δυστυχοῦς. Ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος, λεπτομερέστερος εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκά, διηγείται ὅτι «εἶχε τὴν κατοίκησιν ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ οὔτε ἀλύσεις οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι, διὰ τὸν πολλὰκις πέδας καὶ ἀλύσει δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριφθαι, καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι· καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασι καὶ ἐν τοῖς ὕρσειν ἦν κρᾶζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις» (Μάρκ. 5,3-5). — Διδακτικὴ εἰκὼν δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι, εὐρισκόμενοι εἰς ἀντιξοότητος ἐν τῷ βίῳ, νομίζουσι ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ κανεὶς χειρότερος δὲν ὑπάρχει, καὶ γογγύζουσι καὶ ἀπογοητεύονται. Ὑπάρχουσι πάντοτε καὶ χειρότερα. «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν» πρέπει νὰ λέγωμεν. — β) Δέομαί σου μή με βασανίσῃς... Τίς ὁ παρακαλῶν; καὶ τίς τῆς παρακλήσεως ὁ σκοπός; Παράκλησις τόσον θερμὴ καὶ παρησιαστικὴ θὰ προϋπέθετεν ἄνθρωπον εὐσεβῆ, ζηλωτὴν τοῦ Χριστοῦ ὁπαδόν· ἀλλὰ δὲν εἶναι παρὰ ὁ διάβολος! Προσπίπτει εἰς τὸν ἐχθρόν του, τὸν Χριστόν, καὶ ἐπιδιώκει τὸ συμφέρον του. — Πῶς πρέπει νὰ χαρακτηρισθῶσιν οἱ χριστιανοὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἀδιαφοροῦσι νὰ προσφεύγωσιν εἰς τὸν θεῖον Διδάσκαλον, φίλοι αὐτοί, διὰ νὰ φθάσωσι μετὰ τὴν χάριν καὶ τὴν βοήθειαν αὐτοῦ εἰς τὸ τέρας τῶν πόθων των; — γ) Καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἅψ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ... (στ. 35). Ἰδοὺ ἡ θέσις τοῦ φιλοτίμου, τοῦ ἔχοντος συναίσθησιν τῆς χριστιανικῆς του ἀξίας χριστιανοῦ. — Μόνον ἀνισόρροποι διανοητικῶς, ἀνεργάτιστοι ἠθικῶς, ἔρμαια τῶν ποικιλομόρφων δαιμονίων, μόνον τοιοῦτοι δύνανται νὰ ἐλπίσωσιν ὅτι μακρὰν τοῦ Χριστοῦ θὰ εὗρωσιν ἀνάπανσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, ὀρθοφροσύνην καὶ σωφροσύνην. — δ) Ἀθλία συμπεριφορὰ τῶν Γαδαρηνῶν πρὸς τὸν θαυματουργὸν Εὐεργετὴν· ἀλλὰ καὶ ἀνοησία αὐτῶν ἐσχάτη, διότι ἀφήκαν νὰ περάσῃ μία μοναδικὴ δι' αὐτοὺς καλὴ εὐκαιρία ἐπουλώσεως τῶν πληγῶν των. «Ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν» (στ. 37). Τὸ ἐλατήριον; «Ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνέχοντο». Φεῦ ὅμως· ὁ φόβος οὐδὲν κοινὸν εἶχε πρὸς τὸν σωστικὸν «φόβον Κυρίου». Ἐφοβοῦντο μήπως χάσουν περισσότερα ἀπὸ τοὺς πνιγένας χοίρους! — ε) Καὶ ἀπῆλθε καθ' ἑλπίαν τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. (στ. 39). Τύχη ἀγαθὴ! Καὶ αὐτὸς Γαδαρηνὸς ἦτο ἡ εὐγνώμων συμπεριφορὰ του ἦτο ἱκανὴ νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν θείαν τοῦ Λυτρωτοῦ καρδίαν. Ἀναμ-

φιβόλωσ δὲ τὸ κήρυγμά του εἰς τοὺς συμπολίτας του θὰ ἦτο κινήριον τῆς ἠθικῆς των ἀναισθησίας. — Τὸ νὰ διηγούμεθα παντοῦ τὰ εὐεργετήματα τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶναι ἄριστος τρόπος ἐκφράσεως τῆς πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης :

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ
(Λουκ. 16,19--31)

α) Στίχ. 19--21 : Ἡ ὀδυνηρὰ ταῖν τῆς ἀνθρωπίνης καταστάσεως ἢ αἰωνία τραγωδία τῆς παρουσίας ζωῆς. Ἀντιμέτωπος τοῦ πλούτου, τῆς εὐμαρείας, τῆς τρυφῆς, τῆς ὑπεραφθονίας, κατακέεται ἡ πτωχεία, ἡ ἀνέχεια, τὸ ἀδιέξοδον, ἡ στέρησις. Πραγματικὸς σκληρὰ, ἀλλ' ἀληθῆς. — Εἶναι ἄρα γε ἀνωφελὴς ἡ γνώσις αὐτῆς καὶ ἡ ἀνάλογος ψυχικὴ προπαρασκευὴ καὶ προδιάθεσις διὰ τὴν γενναϊοῦσιν ἀντιμετώπισιν τῆς ζωῆς; Βεβαίως οὐδέποτε ἡ πτωχεία καὶ αἱ στέρησις θὰ ἐκλείψουσι· εἶναι ὅμως ἀδύνατον νὰ ἐκλείψῃ ἡ τόσον ἐπικίνδυνος ἀποδειχθεῖσαι πρόκλησις τοῦ πλούτου; — β) Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ (στ. 22). Διδακτικὴ καὶ ἀνακουφιστικὴ ἀποκάλυψις. Πτερυγίζουσαι μετὰ συνοδίας ἀγγέλων αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων κατευθύνονται πρὸς τὸν «κόλπον τοῦ Ἀβραάμ», πρὸς τὸν Παράδεισον. Ὅποια μεταβολὴ βίου! Ὁ Λάζαρος ὁ ρακενδύτης, ὁ πειναλὸς, ὁ ἠλωμένος, ὁ πτωχός, τὸ κοινωνικὸν ἐκεῖνο ῥάκος, εἰς τὸν «κόλπον τοῦ Ἀβραάμ»! Καὶ ὁ πλούσιος; — γ) Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη (στ. 22). Οἰκτρὸν ἐπιτύμβιον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάγνωσις διήκει δι' ὅλης τῆς παραβολῆς. — Θὰ μείνῃ ἄφωνος ἡ τύχη αὐτῆ τοῦ τρυφηλοῦ πλουσίου ὡς πρὸς τοὺς κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιτίθενται ὅσοι λησμονοῦν τὰ χριστιανικὰ των καθήκοντα πρὸς τὰ πτωχὰ καὶ πάσχοντα τῆς Κοινωνίας μέλη; — δ) Τὸ χάσμα (στ. 26). Πληροφορία βαρυσήμαντος. Δὲν ὑπάρχει μετάνοια μετὰ θάνατον· ἕκαστος θὰ ἀκολουθήσῃ μονίμως καὶ ἀναποφύκτως τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ἤδη ἀπὸ τῆς παρουσίας ζωῆς ἐχάραξε. «Μετὰ τὸ ἐξελθεῖν ἡμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου οὐκέτι δυνάμεθα ἐκεῖ ἐξομολογησάσθαι ἢ μετανοεῖν ἔτι» λέγει στοργικῶς ὁ ἀποστολικὸς πατήρ Κλήμης ὁ Ρώμης. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπομνησθῇ λοιπὸν τὸ καθῆκον ἕκαστου; — ε) Τί ἐνδείκνυται, διὰ νὰ μὴ καταλήξωμεν εἰς τὸν «τόπον τῆς βασάνου», τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν φρίκην κάμνει μνηστὴν ὁ ταλαίπωρος πλούσιος; «Ἐχουσι Μωσέα καὶ τοὺς προφήτας ἀκουσάτωσαν αὐτῶν». Ἐχομεν, λέγει ὁ Ἀβραάμ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, τὰς Ἁγίας Γραφάς. Δι' αὐτῶν γίνεται ἡ παροχέτευσις τοῦ ἀναγκαίου φωτός, τῆς ἀναγκαίουσθης θερμότητος, τῆς ἀναγκαίουσθης ἐνισχύσεως διὰ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν πρὸς τὸν Παράδεισον κατευθύνσιν· ἀπόκειται εἰς ἡμᾶς ἡ χρησιμοποίησις τοῦ φωτός τούτου, ἡ προσαικείωσις αὐτοῦ ἀπὸ ἑνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀσφαλέστερον μέσον τῆς ἀποφυγῆς τῶν αἰωνίων βασάνων.

E. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.

Εἰς τὸν ἡμερησίον ἀθηναϊκὸν τύπον ἀνεκινήθη ἐσχάτως καὶ ἐσχολιάσθη, μὲ τὴν συνήθη δημοσιογραφικὴν προχειρότητα, τὸ ἐπίμαχον ζήτημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Τὸ ζήτημα τοῦτο, ὡς γνωστὸν, ὑφίσταται ἀπὸ μακροῦ καὶ εἶναι φυσικόν, σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, νὰ καθίσταται περισσσότερον δυσπεπλυντὸν διὰ δύο λόγους: πρῶτον, διότι τὸ μουσικὸν αἴσθημα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μεταπλασσεται συνεχῶς, ὑφιστάμενον τὸν ἐπηγερασμὸν τῆς ὄλης ἐξελίξεως καὶ τεχνοτροπίας τῆς μουσικῆς· δεῦτερον δέ, διότι δὲν ἔχει καθιερωθῆ ἑνιαία ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ δι' ὅλους τοὺς Ἱερῶς Ναοὺς, μετὰ προηγουμένην ὥριμον καὶ πλήρη διερεύνησιν τοῦ προβλήματος.

Ἐν προκειμένῳ γνωρίζομεν, ὅτι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος δὲν ἀφήκε τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀνησχόλησαν αὐτὸν μέχρι σήμερον. Γνωρίζομεν ἐπίσης, ὅτι ἐκάλεσε παρ' ἑαυτῷ ἐντριβεῖς περὶ αὐτὴν κληρικούς καὶ λαϊκοὺς, μεθ' ὧν διεσκέφθη περὶ τῆς προσηκούσης λύσεως. Ἡ λύσις ὅμως αὕτη θὰ βραδύνῃ ὀλίγον, διότι ἀπαιτεῖται πολλὴ μελέτη ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους καὶ μεγάλη προσοχὴ ἐκ μέρους τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς· ἀλλὰ θὰ δοθῇ ἀσφαλῶς καὶ θὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε ν' ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ ἐξειλιγμένον μουσικὸν αἴσθημα τοῦ πληρώματος χωρὶς καὶ ν' ἀφίσταται τῆς μακρᾶς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως περισσότερον ἀπὸ ὅσον ἀπαιτεῖ ἡ ἀνάγκη τῆς προσφουῶς προσαρμογῆς αὐτῆς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου μουσικῆς τεχνοτροπίας.

Τὰ ἐτοιμόρροπα μνημεῖα.

Ἡ ἀπειλουμένη κατάρρεσις τῶν δύο ἐτοιμόρροπων βυζαντινῶν ναῶν τοῦ χωρίου Λουζίτσι προεκάλεσε τὴν προσοχὴν τοῦ Τύπου, ὁ ὁποῖος ἐζήτησε νὰ ἐγκριθῇ ἐπιεικῶς ἡ ἀναγκαῖα δαπάνη διὰ τὴν ὑποστήριξιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν. Τὸ ζήτημα ὁμοῦ εἶναι πολὺ γενικώτερον. Ὑπάρχουν πλεῖστα, ἐξαιρετικῆς τέχνης, βυζαντινὰ μνημεῖα, τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ ἐπέζησαν τῶν αἰώνων καὶ τῶν διαφορῶν ἐπιδρομῶν, κινδυνεύουν νὰ καταστραφοῦν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἀπὸ ἔλλειψιν συντηρήσεως καὶ συνεπειᾶ ἔλλειψεως τοῦ ὀφειλουμένου ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῶν ἐκάστοτε ἀρμοδίων ἀρχῶν πρὸς διάθεσιν τῶν ἀναγκαίων πιστώσεων. Τοιαῦτα μνημεῖα κινδυνεύοντα ὑπάρχουν εἰς τὴν Βέροίαν, εἰς τὴν Καστορίαν, εἰς τὴν Ἄρταν καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἰδίως δὲ τῶν Νέων Χωρῶν. Εἶναι, νομίζομεν, ἀνάγκη νὰ διατεθοῦν ἄνευ ἀναβολῆς αἱ ἀπαραίτητοι πιστώσεις διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν καὶ νὰ ἐπιδειχθῇ ἀποτελεσματικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς θησαυροὺς αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τοὺς πολυτιμότερους ἱστορικοὺς τίτλους τῆς κατὰ συνέχειαν ἀδιασπαστοῦ ἑλληνικότητος τῶν βορείων κυρίως ἐπαρχιῶν τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ δαπάνη, ὁσοδήποτε καὶ ἂν εἶναι, πρέπει ν' ἀνιμετωπισθῇ ἀπο-

ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΡΗΝΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

50Ν

Ὁ Σεβασμιώτατος Κερκύρας

Κέρκυρα 13 Ὀκτωβρίου 1941

Πρὸς τὴν Α.Θ. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Δαμασκηνὸν
Εἰς Ἀθήνας

Μακαριώτατε,

Μόλις ἐσχάτως ἔλαβον τὸ εἰρηνικὸν γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος. Ἡ ὑπογραφή μου εἰς τὸ Ὑπόμνημα τῶν Ἀρχιερέων πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τῆς προσφυγῆς εἰς αὐτὸ ἐνίων ἐν Χφ ἀδελφῶν μαρτυρεῖ περὶ τῆς γνώμης, τὴν ὅποιαν εἶχον ὅσον ἀφορᾷ τὴν γενομένην κατὰ τὴν 27ην Νοεμβρίου 1938 ἐκλογὴν.

Τὸ ἔργον, τὸ ὅποσον ἐπωμίζεται ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης δύσκολον καὶ δυσχερὲς καθ' ἑαυτὸ, καθίσταται δυσκολώτερον καὶ δυσχερέστερον καὶ ἀκανθωδέστερον κατὰ τὰς κρίσεις καὶ δυσχειμέρους διὰ τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν περιστάσεις.

Εἶθε ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, νὰ ἐνισχύῃ καὶ ἐνδυναμώῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν ὀφλητῶν τῆς καθήκοντων, δυναθῆ δὲ καθοδηγουμένη ἄνωθεν νὰ προαγάγῃ τὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν ἀφορῶντα.

Ἐλάχιστος ἐν Χφ ἀδελφός

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παῖων ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

φαστικῶς. Ἄς γίνῃ, ἐπὶ τέλους, ὅτι ἐβράδυνεν ἐπὶ τόσας δεκαετηρίδας, προτοῦ τὰ μνημεῖα ταῦτα, ἀπὸ τὴν βροχὴν, ἀπὸ τὸν αἴρα, ἀπὸ τὰς συνεπειὰς τοῦ πολέμου καὶ ἀπὸ τὴν ἀκηδῖαν τῶν ἀνθρώπων, καταπέσουν εἰς σωροὺς ἐρειπίων.

Ἀναγκαῖα ὑπόμνησις.

Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ὑπομνησθῇ εἰς τοὺς ὑπευθύνους διὰ τὴν εὐταξίαν τῶν Ἱερῶν Ναῶν, ὅτι, καὶ πάντοτε, ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θείας λειτουργίας, δὲν ἐπιτρέπεται οὐδεμία, οὐδ' ἡ παραμικρά, προστριβὴ μεταξὺ τῶν. Τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα ἐκάστου εἶναι σαφῶς διαγεγραμμένα. Σύγχυσις δὲν εἶναι νοητὴ οὔτε ἐπιτετραμμένη. Ἐπὶ πλέον, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν Οἶκον τοῦ Θεοῦ ὀφείλουσιν ἀμοιβαῖον σεβασμὸν, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἐκδηλοῦνται προσηκόντως, ἀποκλείει πᾶσαν ἀντίθεσιν καὶ παραδειγματίζει τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησιαστικὸν εἰς εὐλάβειαν καὶ κατάνυξιν. Μόνον δὲ εἰς τοιαύτην ἀτμόσφαιραν, θὰ δύναται ὁ πιστὸς νὰ προσευχηθῇ καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὸ τοῦ Δαυὶδ: «Κύριε, ἡγάπησα εὐφρέπειαν οἴκου Σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης Σου».

Ο ΝΕΟΣ ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 350 τῆς 22 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔτους φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεύχος Πρῶτον), ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀρ. 586 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200/1940 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων».

Τὸ νέον, τροποποιητικὸν, Νομοθετικὸν Διάταγμα θὰ δημοσιευθῇ δλόκληρον εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ Δελτίου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκοινοποίησε τὴν παρὰ πόδας Ἐγκύκλιον ἐν σχέσει πρὸς τὸ δυνατόν τῆς ἱερώσεως τῶν ἐξ ἀναβολῆς κατατάξεως καὶ λοιπῶν κληρωτῶν, οἵτινες, κληθέντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου πολέμου, ἀπεστάλησαν ἐπ' ἀορίστῳ ἀδείᾳ εἰς τὰς ἐστίας των, ἀφ' οἷς ἐξέτισαν μέρος μόνον τῆς στρατιωτικῆς των θητείας :

Ἐγκύκλιος 349.

Ἀριθ. } Πρωτ. 1355, 1475
} Διεκπ. 29 Ἀθῆναι 10η Ὀκτωβρίου 1941

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπηύθυνεν ἐρώτημα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἐὰν δύνανται νὰ ἱερωθῶσιν οἱ ἐξ ἀναβολῆς κατατάξεως καὶ λοιποὶ κληρωτοὶ, οἱ κληθέντες διαρκούντες τοῦ πολέμου ὑπὸ τὰ ἔπλα, ἐκτίσαντες δὲ μέρος μόνον τῆς θητείας, εἶτα δ' ἀποσταλέντες εἰς τὰς ἐστίας των ἐπ' ἀορίστῳ ἀδείᾳ λόγῳ τῆς ἀναγκαστικῆς γενικῆς ἀποστρατεύσεως.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου ἔδωκε τὴν κάτωθι ἀπάντησιν, κοινοποιουμένην ὑμῖν, ἵνα λάβητε γνῶσιν.

« Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἐκ τῶν πολεμικῶν γεγονότων δημιουργηθεῖσαν ἐθνικὴν κατάστασιν, συμφωνοῦμεν, ὅπως χειροτονῶνται εἰς θρησκευτικὸς λειτουργοὺς καὶ ἄνδρες μὴ ἐκπληρώσαντες τὰς στρατιωτικὰς των ὑποχρεώσεις, ἕνεκα τῶν ἐξῆς αἰτιῶν :

α) λόγῳ τῆς ἡλικίας των,
β) χορηγηθείσης εἰς τούτους ἀναβολῆς ἕνεκα σπουδῶν, υγείας, κλπ.

γ) ἀναστολῆς κατατάξεώς των δι' αἰονόηποτε λόγον, καὶ

δ) διακοπῆς τῆς ἐκπληρώσεως τῶν στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων, ἕνεκα τῆς διαταχθείσης ἀπολύσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 20001/30—4—41 Γενικῆς Διαταχῆς Ἡμῶν.

Ἡ στρατολογικὴ κατάστασις τούτων θεσπίζεται ὑπὸ ποσοποιητικοῦ, ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Γραφείου Μητρώων (τέως Στρατολογικῶν Γραφείων).

Ὅσοι διὰ τῆς τοιαύτης χειροτονίας των δὲν θὰ ἀπαλλάσσονται τῶν στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων, ἀλλὰ θὰ ἐκπληρώσωσι ταύτας μελλοντικῶς ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ καὶ οὗτε θὰ διαγράφονται ἐκ τῶν σχετικῶν Βιβλίων τῶν Γραφείων Μητρώων (τέως Στρατολογι-

Ἡ ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

ΕΝ Τῆ ΚΡΑΤΙΚῆ ἹΕΡΑΡΧΙΑ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 51997 ἐ. ἔτους ἐγγράφου αὐτοῦ, καθώρισεν, ὅτι οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται ἀποτελοῦν ἐν τῷ Νομῷ τὴν Ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν, μὴ ὑπαγόμενοι «ὕπὸ τὴν προήγησιν τῶν κ. Νομαρχῶν», οἵτινες προηγούνται μόνον τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν οὐχὶ δὲ καὶ τῆς ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς τοιαύτης. Ἐπὶ τούτοις, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, διευκρινίζεται, ὅτι οἱ κ. κ. Νομαρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπισκέπτονται πρῶτοι τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας τῆς ἑδρας αὐτῶν.

κῶν Γραφείων) πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων των τούτων.

» Ἔλεος γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι οἱ περὶ ὧν πρόκειται θρησκευτικὸι λειτουργοὶ δύνανται ἐν περιπτώσει στρατεύσεώς των νὰ χρησιμοποιηθῶσι κατὰ τὴν κρίσιν τῶν στρατιωτικῶν Διοικητῶν των εἰς στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας προσηκούσας πρὸς τὴν ιδιότητά των ὡς κληρικῶν.

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ο ΠΟΥΛΙΑΝΗΣ & ΚΙΑΚΙΣΙΟΥ ΚΥΡΙΑΛΟΣ

† Ο ΗΛΕΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

† Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ

† Ο ΣΥΡΟΥ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΩΑΚΕΙΜ

† Ο ΘΕΣΣΑΛΩΤΙΔΟΣ ΙΕΖΕΚΙΗΛ

† Ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ & ΑΠΙΛΑΕΙΑΣ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

† Ο ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

† Ο ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΠ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† Ο ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ & ΠΡΕΒΕΖΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Λεωτ. ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΔΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 24 Ὀκτωβρίου ἔτους, προέβη :

α'. Εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς χρεουστῆς Μητροπόλεως Ἐδέσσης καὶ Πέλλης, προτείνασα μὲν, ψήφοις κανονικαῖς, τοὺς : Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ταλαντίου κ. Παντελεήμονα καὶ Πανοσιολογιωτάτους Ἀρχιμανδρίτας Γεώργιον Παπαγεωργιάδην καὶ Ἰωακείμ Σμυρνιώτην, ἐκλέξασα δ' ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀποστόλου Ἄνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ταλαντίου κ. Παντελεήμονα κατασταθέντα οὕτω Μητροπολίτην τῆς Ἀγιάτου Μητροπόλεως Ἐδέσσης καὶ Πέλλης· καὶ

β'. Εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενωθείσης παρὰ τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν θέσεως τοῦ βοηθοῦ Ἐπισκόπου διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, προτείνασα μὲν, ψήφοις κανονικαῖς, τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Ἀρχιμανδρίτας Ἀγαθόνικον Παλασταματίου, Κύριλλον Καρπαλιώτην καὶ Ἀμβρόσιον Ἀνωπόπουλον, ἐκλέξασα δὲ ἐκ τούτων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου, παμψηφεί, τὸν Πανοσιολογιωτάτον Ἀρχιμανδρίτην Ἀγαθόνικον Παλασταματίου ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ Ἐπισκόπου τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Σταυρουπόλεως.

— Ἐχορηγήθησαν ἀδείαι εἰς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Ὑδρας, εἰκοσαήμερος· Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, δεκαήμερος· Τριφυλίας, δεκαήμερος. Ἐπίσης εἰς τὸν παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Καουστίας καὶ Σκόρου Ἱεροκλήρου καὶ Ἀρχιμανδρίτην Βαρ. Τζωρτζάτον, μηνιαία.

— Ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ παν. Ἀρχιμανδρίτου Γερμανοῦ Τζεφιροῦ, Ἱεροκλήρου παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Θεσσαλιώτιδος.

— Διωρίσθησαν :

1. Γραμματεὺς παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Καουστίας ὁ Δημ. Παπαγεωργίου.

2. Γραφεὺς παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὁ Ἱεροδιάκονος Σεραφεὶμ Τίτας.

3. Κλητὴρ παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἡλείας ὁ Ἰωάννης Στεφανόπουλος.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ κ. Ὑπουργοῦ

Θρησκευμάτων και Ἐθνικῆς Παιδείας ὡς και τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

— Τὴν Α. Μ. ἐπισκέφθησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Ὑδρας και Σπετσῶν κ. Προκόπιος, Τριφυλίας και Ὀλυμπίας κ. Ἀνθίμος και Κορινθίας κ. Μιχαήλ.

— Ὁ Μακαριώτατος ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν πρῶην πρωθυπουργὸν κ. Στ. Γονατῶν, τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, κ.κ. Ἀντωνιάδην, Χωρέμην, Γερουλάνον, Κασιμάτην και Μαριδάκην, τὸν καθηγητὴν τοῦ ΕΜΠ κ. Γ. Σοφιανόπουλον, τοὺς στρατηγούς κ. κ. Ἰω. Πετρίδην και Πιτσιάν, τὸν παρὰ τῆ Ἀγροτικῆ Τραπέζῃ Κυβερνητικῶν Ἐπιτροπὸν κ. Γ. Τζιρακόπουλον, και πολλοὺς ἀνωτάτους δημοσίους ὑπαλλήλους.

— Ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Προσβευτοῦ τῆς Οὐγγαρίας συνοδευομένου ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Προσβείας.

— Τὴν 23 Ὀκτωβρίου, ἐπὶ τῆ ἐπετείῳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πρώτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐτελέσθη ἐν τῷ «αἰθερικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν ἡ καθιερωθεῖσα ἀπὸ ἐτῶν λειτουργία Αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου μετὰ πολυπληθοῦς Ἱερατείου. Τῆς Ἱεράς Λειτουργίας μετέσχον ἅπαντες οἱ Ἱεροψάλται τῶν Ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, προσήλθον δὲ πικρὸν πλήθος φιλακολούθων πιστῶν.

— Τὴν 26 Ὀκτωβρίου, ἑορτὴν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, προσέτη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Παραμυθίας κ. Γεωργίου και Πολυανῆς κ. Κυρίλλου, εἰπὼν ἅμα τὸν κατάλληλον πανηγυρικὸν τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας λειτουργίας, παρέστη εἰς δεξιῶσιν οργανωθεῖσαν πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ ἐν τῇ «Ἐστία» Νέας Σμύρνης, ἐνθα προσεφώνησεν Αὐτὸν ὁ Πρόεδρος τῆς «Ἐστίας» κ. Π. Χαλδῆζος και ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Καρύλλος. Ὁ Μακαριώτατος, ἅπαντῶν, ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὸ θέμα τῆς ἐπιβαλλομένης, εἰς τὰς σημερινὰς ἰδίαις στιγμὰς, Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης. Συνεπεῖα τῶν λόγων τοῦ Μακαριώτατου, πλείστοι φιλόανθρωποι ἐπρουμποιήθησαν και κατέθηκαν ἀμέσως τὰς εἰσφορὰς τῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τῆς Κοινότητος Νέας Σμύρνης. Τὸ πᾶσόν τῶν εἰσφορῶν ἀνήλθεν εἰς 3 ἑκατομμύρια περίπου.

— Τὴν 29 Ὀκτωβρίου ἐν τῇ Ἱερῷ Μονῇ Φανερωμένης Σαλαμίνος ἐγένετο ἡ χειροτονία τοῦ ἐφηρισμένου θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σκουροπόλεως κ. Ἀγαθονίκου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος και τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Δημητριάδος κ. Ἰωακείμ, Καλαβρύτων κ. Θεοκλήτου και Ἀττικῆς και Μεγαρίδος κ. Ἰακώβου.

— Ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθη τὸ ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ Ἄσυλον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἐνθα ὠμίλησε συγκινητικῶς πρὸς τοὺς μικροὺς τροφίμους και τὸ ἐπιμελούμενον αὐτῶν προσωπικόν.

— Προήδρευσε τῶν Κεντρικῶν Συμβουλιῶν τοῦ ΟΔΕΠ, τοῦ ΤΑΚΕ, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τῆς Σιβιτανιδείου Σχολῆς και τῆς Μπαγγελίου Ἐπιτροπῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΗΔΕΙΑ ΙΕΡΑΡΧΟΥ

Τὴν 13 Νοεμβρίου ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολιτῆς πρῶην Λαγκαδᾶ Γερμανὸς Ἀναστασιάδης ἀπὸ Κορυτσᾶς.

Ἡ κηδεῖα τοῦ μεταστάντος ἐγένετο, δαπάναις τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως, προσέτη δὲ ταύτης ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Δαμασκηνὸς μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἡλείας κ. Ἀντωνίου, Καλαβρύτων κ. Θεοκλήτου, Φλωρίνης κ. Βασιλείου και Δουίνουπόλεως κ. Δημητρίου, συμμετέχοντος και πολυπληθοῦς κλήρου. Εἰς τὴν κηδεῖαν παρέστησαν πάντες οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Σύνοδοι, οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντες Μητροπολίται, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως και Ὑπουργὸς Θρη-

σκευμάτων και Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Κ. Λογοθετόπουλος και ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ κ. Δ. Πετρακάκος.

Ἐπικηδεῖους λόγους εἶπον ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Δαμασκηνὸς και ὁ Σεβασμιώτατος Συνοδικὸς Σύνοδος Μητροπολιτῆς Μεσσηνίας κ. Πολύκαρπος, ἐξάραντες τὰς ἀρετὰς και τὴν καθόλου ἐκκλησιαστικὴν και ἔθνικὴν δρᾶσιν τοῦ μεταστάντος, ἀλήστου μνήμης, Ἱεράρχου.

Η ΒΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Διὰ νομοθετικῶν Διατάγματων ὁρίσθη ὡς βῆσις πρὸς ἐπιτυχίαν εἰς τὰς εἰσιτηγίους ἐξετάσεις τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου διὰ μὲν τοὺς λαϊκοὺς σύνολον βαθμολογίας 22, διὰ δὲ τοὺς ἐκ τῶν ὑποψηφίων κληρικοὺς σύνολον βαθμολογίας 20.

ΟΙ ΕΚΤΟΠΙΣΘΕΝ ΓΕΣ ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΕΚ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1575 τῆς 10 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔτους Ἐγκυκλίου Αὐτῆς, συνέστησε πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας, ὅπως ἐξοικονομῶσι, κατὰ τὸ δυνατόν, τοὺς εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν προσφυγόντων κληρικοῦν τῶν βουλγαροκρατούμενων ἐλληνικῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας και Θράκης παραβλέποντες τὰ γραμματικά των προσόντα, ὁσάκις τυχὸν ταῦτα δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς ἐφημεριακάς θέσεις, εἰς ἃς πρόκειται νὰ τοποθετηθοῦν οὗτοι προσωρίμως.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ παρόντος ἔτους ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Μητροπολιτῆς Κρήτης Τιμόθεος Βενέρης, ἐκ τῶν καλῶν και σπουδαίων Ἱεραρχῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Ἡρακλείῳ τῆς ἡρωοτόκου και μαρτυρικῆς Κρήτης τῇ 1876. Ἐσοδόρασε ἐν αὐτῇ και ἐπεράτωσε τὰς Γυμνασιακάς του σπουδὰς. Ἄλλ' ἐσσεβῆς και φλεγόμενος ὑπὸ ἀνωτέρας μαθήσεως μετέβη, τῇ 1894, τῇ συστάσει και ἐνεργείᾳ τοῦ Ἐπισκόπου Χερρονήσου Διονυσίου Καστηνογατανάκη, εἰς τὴν γαρὰν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης, ἣτις εἶνε τὸ φωτῆριον τῶν νεωτέρων Λευιτῶν, ἐν ἣ ἐμορφώθη θεολογικῶς, ἀπολυθεὶς ἀριστοῦχος κατὰ τὸ 1898. Ὁ νεαρὸς κληρικὸς κατῆλθεν εἰς τὴν Αὐτόνομον τότε Κρήτην ἵνα ἐργασθῇ ἐν αὐτῇ. Διωρισθὴν καθηγητῆς τῶν Ἱερῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ Χανίων, ἔπειτα τοῦ Ἡρακλείου ἐνῶ παρέμεινε διδάσκων και ἀπὸ τοῦ ζῆθωνος μετὰ πολλῆς ἰκανότητος τὰς χριστιανικὰς ἀληθείας. Ἦτο ἐκ τῶν σπουδαίων Ἐκκλησιαστικῶν ρητόρων κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, ὡς καταφαίνεται και ἐκ τῶν δημοσιευθέντων Λόγων.

Ὁ αἰδίδιμος Μητροπολιτῆς ἐδημοσίευσε πολλὰς μελέτας και μεταφράσεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὴν συγγραφὴν τοῦ Henri Coutatier «Ἡ Κρήτη», βιβλίον σπουδαίον. Ἐδημοσίευσε και ἄλλα ὡς «Ἐπιτόμημα εἰς τὴν πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου» (1906). Λόγοι (1903), «Στοιχεῖα φιλοσοφικῆς ἠθικῆς ἐφηρμοσμένα εἰς τὴν ἀγωγήν» 1915 και ἄλλα και δὴ τελευταίον περὶ τῆς ἱστορικῆς Μονῆς τοῦ Ἄρκαδίου.

Ὁ Τιμόθεος ἐξελέγη τῇ 1916 Ἐπίσκοπος Ρεθύμνης και Αἰλοποτάμου, διαδεχθεὶς τὸν ἀποθανόντα Ἐπίσκοπον Χρυσάνθον Τσεπτάκη, λόγιον και ἱκανόν. Εἰργάσθη, εἰπερ τις και ἄλλος, ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ διὰ τῆς ζωογόνου διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελίου, γενόμενος ὠφέλιμος τοῖς χριστιανοῖς. Ἐξετιμήθη ἡ πολυμερὴς δρᾶσις του και οὕτω κατόπιν τοῦ θανάτου τοῦ αἰδίδιμου Μητροπολίτου Κρήτης Τίτου (Ζωγραφίδου) ἐξελέγη πρὸ τινῶν ἐτῶν Μητροπολιτῆς Κρήτης και πρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου αὐτῆς. Εἰργάσθη γενναίως πολλὰχῶς, συμπληρώσας και τὰς θέσεις τῶν Ἐπισκοπῶν ἐν τῇ Μεγαλονήσῳ.

Ἄτυχῶς, τελευταίον, πάσχων τὴν καρδίαν κατόπιν πολλῶν κόπων και συγκινησῶν, ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα και ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ κατὰ Αὐγουστον ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τοῦ Ἁγκαθάου ὅπου μετέβη πρὸς ἡσυχίαν και ἀνάπαυσιν. Ὁ Κύριος

ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν τοῦ καλοῦ καὶ φιλοπάτριδος Μητροπολίτου Τιμοθέου Βενέρη!

† Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μητροπολίτου Σάμου Εἰρηναίου: «Ἑλληνισμός καὶ Χριστιανισμός», Σάμος, Ἀπρίλιος 1941.

Εἰς κομψὸν τευχίδιον ἐκ 2 τυπογραφικῶν φύλλων, ὁ Σεβασμιώτατος Σάμου ἐπιχειρεῖ καὶ ἀσφαλῶς ἐπιτυγχάνει: νὰ προσδιορῇ ἐπακριβῶς τὴν μεταξὺ Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ πνευματικὴν σχέσιν καὶ ἀμοιβαίαν ἐπίδρασιν τῶν δύο τούτων, βασικῶν, στοιχείων τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Μὲ ἀκρίβειαν καὶ μέθοδον ὁ συγγραφεὺς ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος του, τὸ ὅποτον διερευνᾷ οὐχὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ φυλετικοῦ ἐθνουσιασμοῦ ἀλλὰ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς θρησκείας ἀντιλήψεως τοῦ πιστοῦ περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἐξ ἀποκαλύψεως ἀληθειῶν τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως ἐναντι τῆς φιλοσοφημένης ἑλληνικῆς διανοήσεως.

Ἡ προκειμένη πραγματεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Σάμου εἶναι ἀξία ἐπισταμένης καὶ προσεκτικῆς μελέτης ἐκ μέρους παντὸς Ἑλληνος Χριστιανοῦ, ἀποτελοῦσα πολύτιμον συμβεβηκὸν εἰς τὴν διακρίθωσιν τοῦ μεγάλου καὶ πολυπλευροῦ θέματος, εἰς τὸ ὅποτον ἀναφέρεται. ΕΚΚΛ.

(2)40) **ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ** (1)

Ὁ παρὰ τῇ Ἐπισκοπικῇ Δικαστηρίῳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας Ἀνακριτὴς πρὸς τὸν Ἱερέα Σταθρον Πάντον, ἐφημέριον Βέργας καὶ ἡδὴ ἀγνώστου διαμονῆς. Καλοῦμέν σε ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον ἡμῶν ἐνεργούντος χρῆθι Ἀνακριτοῦ ἐν Καστορίᾳ καὶ ἐν τοῖς Γραφεῖσι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆν 29ην Νοεμβρίου 1941 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10 π. μ. καὶ ἀπολογηθῆς ἐπὶ τῆς ὑφισταμένης κατὰ σοῦ κατηγορίας ἐπὶ διαγωγῇ ἀναρμόστῳ πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ λειτουργοῦ τοῦ Ὑψίστου ὁ φέρεις.

Προσπειθολοῦμέν σοι, ὅτι, ἐάν δὲν ἐμφανισθῆς, θὰ θεωρησώμεν περαιωμένον τὸν σχετικὸν φάκελλον καὶ θὰ υποβάλλωμεν ὅπου δεῖ. Ἐν Καστορίᾳ τῆ 28 Σεπτεμβρίου 1941.

Ὁ Ἀνακριτὴς

† Σακελ. Κωνστ. Κουδύλης

(2)44) Πρὸς τὸν Ἱεροῦ Παρθένιου Μπουζιλᾶκου (1)

Προσκαλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆ 19ῃ Δεκεμβρίου ἡμέρᾳ Παρασκευῇ καὶ ὥρᾳ 10 π. μ. ἵνα δικασθῆς ἐπὶ τῇ ὑφισταμένη κατὰ σοῦ κατηγορίᾳ διὰ διαγωγῆν ἀναρμόστον πρὸς ὃ φέρεις ἀξίωμα.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμφανισθεῖς σου θέλεις δικασθῆ ἐρήμην. Ἐν Μεσολογγίῳ τῆ 30 Ὀκτωβρίου 1941.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Αἰτωλῶνας Ἱερόθεος

— Π Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

2)37) **Ἱερὰ Μητρόπολις Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας**

Ἐχόντες ὅπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 46, 47 παράγ. 5' καὶ 48 τοῦ Νόμου 2200 καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ὅπως καταλάβωσι τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ ἐν Φιλιατρῶσι Ἱ. Ναοῦ Παναγίας Γουδιωτίσσης καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 παράγ. 6' τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως υποβάλλωσιν ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικά. Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῆ 13 Ὀκτωβρίου 1941.

† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Ἀναγνώστης

(2)38) **Ἱερὰ Μητρόπολις Καλαβρυτίων καὶ Αἰγιαλείας**

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Βιλιδίνης τακτικοῦ Ἐφημερίου καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα ὅπως υποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200

«περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα πιστοποιητικά, καθ' ὅσον μετὰ ταῦτα θέλωμεν προῆλθῃ εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων. Ἐν Αἰγίῳ τῆ 15 Ὀκτωβρίου 1941.

† Ὁ Καλαβρυτίων καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος

(2)39) **Ἱερὰ Μητρόπολις Φωκίδος**

Κενῆς οἰκῆς τῆς Ὄργανικῆς ἐφημεριακῆς θέσεως, ἐκαστοῦ τῶν ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν 1) τοῦ ἐν Καρουτίοις Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, 2) τοῦ ἐν Ἐρατεινῇ Ἁγίος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, 3) τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἁγίος Νικόλαος, 4) τοῦ ἐν Πολυδρόσῳ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, 5) τοῦ ἐν Δαφνοχωρίῳ Ἁγίος Νικόλαος καλοῦμεν πάντα βουλομένον νὰ καταλάβῃ τὴν ἐφημεριακὴν θέσιν ἐνὸς τῶν ἄνω Ἱερῶν Ναῶν καὶ κεντημένον τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 παράγ. α'—δ' τοῦ Α. Ν. 2200 τοῦ 1940 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα προσόντα, νὰ υποβάλλῃ ἡμῖν, δι' αἰτήσεώς του, ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου δικαιολογητικά ὄν καὶ τὸ περὶ κοινωνικῶν φρονημάτων. Ἐν Ἀμφίση τῆ 23 Ὀκτωβρίου 1941.

† Ὁ Φωκίδος Ἀθανάσιος

(2)42) **Ἱερὰ Μητρόπολις Δημητριάδος**

Ἐχόντες ὅπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 47 καὶ 48 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200)40 «περὶ Ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου Νόμου ὀριζόμενα προσόντα καὶ ἐπιθυμούντας νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ 1) Ἀγ. Κωνσταντίνου Βόλου, 2) Ἀγ. Παντελεήμονος Βόλου, 3) Ἀγ. Παρασκευῆς Τσαγγαράδος, 4) Ἀγ. Ἀποστόλων Ἀργαλαστίδος, 5) Ἀγ. Μαρίνης Ἀφῆσου, 6) Ἀγ. Γιλίας Παρασκευῆς Μεταξοχωρίου, 7) Ἀγ. Μοδίστου Μικροῦ Περιβολακίου καὶ 8) Ἀγ. Νικολάου Πορταριάς, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ὄν ἄνω Νόμου προβλεπόμενα πιστοποιητικά διὰ τὰ περικείμενα. Ἐν Βόλῳ τῆ 28 Ὀκτωβρίου 1941.

† Ὁ Δημητριάδος Ἰωακείμ

(2)47) **Ι. Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης**

Συνφδὰ τῇ ἄρθρῳ 63 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ὅπως μέχρι τῆς 23 Νοεμβρίου ἐ. ἔτους υποβάλλωσιν ἡμῖν μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος πρὸς συμμετοχὴν εἰς ἐνέργειαν ἐκλογῆς Διοκόνου διὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ χωρίου Θεολόγος τ. δ. Σελλασίας. Ἐν Σπάρτῃ τῆ 23 Ὀκτωβρίου 1941.

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Διονύσιος

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορινθίας

Ἀκρωθείσης διὰ λόγους νομιμοτυπίας τῆς ἐκλογῆς ἐφημερίου-ιερέως τοῦ ἐν Περαχώρα Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Παμ. Πατριάρχων καὶ ἔχοντας ὅπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Ἀν. Νόμου 2200)1940 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὴν ὡς ἄνω ἐφημεριακὴν θέσιν, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ ὄν ἄνω νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά. Ἐν Κορίνθῳ τῆ 15ῃ Νοεμβρίου 1941.

(2)48) † Ὁ Κορινθίας Μιχαήλ

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΩΘΕΗΣ, ΑΡ. 19 ΤΗΛ. 33-016

Διευθύνουσα Ἐπιτροπεία

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Μεσσηνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

† Ὁ Θεσσαλονικτικὸς ΙΩΣΕΦΙΝΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΣΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῶν τοῖς «Φαίνικος» Αἰωνίου 4